

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobkyně: [REDAKCE]

[REDAKCE] proti žalovanému: Úřad pro ochranu osobních údajů se sídlem pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7-Holešovice, o přezkoumání sdělení žalovaného ze dne 22.9.2014 č.j. UOOU-06514/13-97,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala žalobou podanou u Městského soudu v Praze přezkoumání sdělení, kterým žalovaný dne 22.9.2014 pod č.j. UOOU-06514/13-97 sdělil žalobkyni k jejímu podnětu k přezkoumání pravomocného rozhodnutí vydaného předsedou Úřadu pro ochranu osobních údajů (UOOU) pod č.j. UOOU-06514/13-87 dne 27.3.2014, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí tohoto úřadu pod č.j. UOOU-06514/13-82 ze dne 6.2.2014, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 44 odst. 1 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a byla jí uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč.

Z uvedeného sdělení vyplývá, že žalobkyně požádala dopisem ze dne 22.8.2014 žalovaného o prominutí uložené pokuty a zároveň o obnovu řízení. K žádosti žalobkyně o prominutí pokuty bylo sděleno, že žalovaný není kompetentní rozhodovat o této žádosti. Žalobkyně byla odkázána na kompetentní správní orgán.

Žalovaný ve sdělení uvedl, že dopis ze dne 22.8.2014 neodkazuje na žádné skutečnosti, které by ve shodě s ust. § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. odůvodňovaly obnovu řízení. Z toho důvodu byl tento dopis hodnocen podle obsahu a posouzen jako podnět k zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu. Žalobkyni bylo sděleno, že v jejím podání nedošlo ke sdělení nebo označení nových skutečností, které by zakládaly důvodnou pochybnost o zákonnosti předmětných rozhodnutí. Žalobkyni bylo sděleno, že nelze souhlasit s jejím názorem, podle něhož by zákon č. 101/2000 Sb. měl být v rozporu se

zákonem č. 200/1990 Sb. Předseda ÚOOÚ uvedl, že dospěl k závěru, že v předchozích správních řízeních bylo provedeno řádné vyhodnocení důkazů včetně zdůvodnění nesrovnalostí ve tvrzení jednotlivých účastníků řízení. Celkově všechna doložená fakta vytváří logicky uzavřený celek dovolující mimo jiné argumentaci žalobkyně, podle níž někdo cizí při odesílání emailů manipuloval s danou přílohou, označit za nevěrohodnou. Mimo jiné dále vyhodnotil výši uložené pokuty s tím, že byla vyměřena při spodní hranici sazby. Žalobkyni v dopise nastolený problém, zda měly být postiženy i jiné subjekty, jako FN v Motole nebo II. lékařská fakulta UK, je dle stanoviska uvedeného v tomto sdělení z hlediska předmětného řízení irrelevantní. Žalobkyni bylo proto sděleno, že nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu.

Městský soud v Praze si k posouzení této věci vyžádal od žalobkyně předložení její žádosti ze dne 22.8.2014 ve věci žádosti o prominutí pokuty ve výši 15.000,- Kč a o obnovu řízení. Z tohoto podání pak zjistil, že žalobkyně jednak požádala o prominutí uložené pokuty a žádost odůvodnila očekáváním narození dítěte jako svobodná matka. Dále uvedla, že se necítí vinna a odkazovala na jí předložená svědectví a logické důkazy. Žalobkyně rovněž namítala rozpor mezi zákonem o přestupcích a zákonem o ochraně osobních údajů. Další skutečností je, že žalobkyně vytkla ÚOOÚ, že nezhodnotil, že se jednalo o počítač v majetku II. lékařské fakulty UK a napojený na síť FN v Motole. Uvedla, že uniklé údaje byly majetkem těchto dvou organizací. Poukázala proto, že odpovědnost úniku informací je na II. lékařské fakultě UK a FN Motol, které dle názoru žalobkyně mají být pokutovány ÚOOÚ. Z uvedených důvodů proto žalobkyně žádala o obnovu řízení.

Městský soud v Praze při posouzení podané žaloby dospěl k závěru, že žalovaný v této věci postupoval v souladu se správním řádem, když konstatoval, že v podaném návrhu žalobkyně neodkázala na žádné skutečnosti, které by byly ve shodě s ust. § 100 odst. 1 správního řádu a odůvodňovaly obnovu řízení.

Podle ust. § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže:

- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Soud s ohledem na obsah žádosti žalobkyně o obnovu řízení ze dne 22.8.2014 dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud vyhodnotil tuto žádost jako žádost o zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu a nikoli jako žádost o obnovu řízení. Je nepochybné, že v této žádosti nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by byly důvodem posoudit ji jako žádost o obnovu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k jednotlivým námitkám, které byly v této žádosti uvedeny, pouze sdělením, neboť dospěl k závěru, že není dán důvod pro zahájení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu.

K žádosti Městského soudu v Praze se žalovaný k podané žalobě vyjádřil a navrhl, aby byla žaloba odmítnuta pro nepřijatelnost.

Žalobkyně ještě k vyjádření žalovaného podala repliku, v níž nesouhlasila s vysloveným stanoviskem, podle něhož je dán důvod pro odmítnutí její žaloby. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobkyně v tom, že je důvod k přezkoumání sdělení žalovaného, neboť byla zkrácena na svých právech v důsledku porušení v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu. Soud poukazuje na to, že v tomto řízení není již přezkoumáváno pravomocné rozhodnutí vydané v řízení o přestupku, ale je přezkoumáváno pouze sdělení týkající se žádosti žalobkyně o přezkoumání pravomocného rozhodnutí správním orgánem podle správního řádu. Uvedeným sdělení bylo pouze konstatováno, že nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení. Tímto sdělením nebylo rozhodováno o založení, změně, zrušení nebo určení práv nebo povinností žalobkyně.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že sdělení, které je žalobou napadeno, není rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), neboť tímto sdělením správní orgán nezaložil, nezměnil nebo nezrušil nebo závazně neurčil práva nebo povinnosti žalobkyně.

Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Soud v této věci proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. a žalobu odmítl, neboť je podle tohoto zákona nepřijatelná.

Žalovaný se ve vyjádření vyjadřoval i k žalobnímu návrhu, který byl vyloučen k samostatnému projednání a týkal se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Soud poukazuje na to, že tato část žaloby byla vyloučena k samostatnému projednání usnesením č.j. 4 A 60/2014-17 ze dne 4.12.2014. Toto usnesení nabylo právní moci dnem 10.12.2014. Městský soud v Praze se proto v řízení, které se týká nyní jenom části směřující proti sdělení žalovaného ze dne 22.9.2014 pod č.j. UOOU-06514/13-97, nevyjadřoval již ke skutečnostem, které se týkají návrhu žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Žalobkyně v replice zmínila svou osobní situaci a uvedla, že je v současné době na mateřské dovolené a nemá finanční prostředky na úhradu uložené pokuty ve výši 15.000,- Kč. Soud poukazuje na to, že rámci tohoto řízení se nemůže zabývat otázkou přiměřenosti uložené pokuty, případně nemožností žalobkyně ji uhradit. Odkazuje v této souvislosti na sdělení žalovaného, které bylo napadeno žalobou, v němž žalovaný žalobkyni informoval o možnosti obrátit se na správce daně (Celní úřad), v jehož kompetenci je možnost prominout uloženou pokutu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. tak, jak je ve výroku usnesení uvedeno. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřipustná.

V Praze 14. května 2015

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Helena Bartoňová